

© Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC)

El festival d'arquitectura de Sydney (SAF) ha celebrat aquest any el seu dotzè aniversari. El Board de Registre d'Arquitectes (ARB NSW) a Sydney s'encarrega de muntar el programa, una organització que exerceix el paper de defensar l'interès públic en la professió d'arquitectura. Cada territori o sub-estat australià compta amb aquesta organització i funcionen de manera independent entre ells. Com a dada afegit, aquests s'encarreguen també de registrar a l'arquitecte australià a través d'una sèrie d'exàmens i entrevistes, a més de mantenir el seu registre cada any per mitjà de cursos de desenvolupament i evolució professional.

El festival anual atrau majoritàriament a arquitectes, però també a un altre de tipus de professionals involucrats en l'arquitectura o gent del carrer que està interessada pels diferents temes que s'exposen durant el festival.

2018 coincideix que és un any en què l'Opera House de Sydney compleix 45 anys i la casa del Parlament Austràlia 30 anys. El SAF descriu aquests dos edificis com a importants dins l'arquitectura de Sydney, i per tant planteja la següent pregunta: 'What makes a building truly great?' ('Què fa a un bon edifici d'arquitectura?').

Amb un programa de tres dies, durant un cap de setmana de pont, l'important és debatre i compartir una opinió crítica local, a més d'entendre què és el que succeeix en altres parts del món per establir referents. Simposis, conferències, panells, xerrades, tours i workshops són algunes de les activitats que el festival va oferir el passat octubre.

Però no només ARB NSW es planteja aquestes qüestions que a priori podrien semblar tan elementals. Hi ha una altra institució molt relacionada, l'Oficina d'Arquitectes del Govern de NSW (GANSW), que té com a propòsit elevar el paper que exerceix l'arquitectura i per tant desenvolupar una cultura entorn a ella forta i compromesa per part de tots els professionals, clients i organitzacions involucrats en l'entorn urbà / arquitectònic.

Precisament l'Acta que estableix el planejament i l'avaluació de l'entorn (Environmental Planning & Assessment Act / EP & A Act) de 1979 es va modificar a principis d'aquest any per incloure com a objecte:

- La promoció del "bon disseny" i de la "amabilitat" del medi ambient construït.

Un petit (gran) pas, que desencadena una sèrie de conseqüències importants, i és que el bon fer arquitectònic s'ha convertit en llei.

Però tornant al Festival d'Arquitectura de Sydney, i la sèrie d'esdeveniments que es van realitzar, -precisament, coorganitzat per la corresponsalia del COAC a Austràlia-, el documental Mies on Scene: Barcelona in two Acts es va projectar al Palau Verona, un dels cinemes de culte de la capital de NSW.

El documental, producció de la Fundació Mies van der Rohe i de la coneguda productora cinematogràfica Nihao Films, ha estat guardonat com a millor documental d'art del Fresh Stream Experimental Film Festival dels Estats Units i seleccionat en diversos festivals de cinema d'arreu del món.

La construcció de la història del pavelló és narrada minuciosament, amb les seves dues vides, la de 1929 i la de la seva reconstrucció el 1986. Això es percep a través de les veus d'aquells que van ajudar a la seva posada en obra; arquitectes i acadèmics que avui dia encara divulguen el seu coneixement en les aules de la "Escola Superior d'Arquitectura" de Barcelona (ETSAB), a més d'historiadors i comissionaris d'Alemanya i Estats Units.

L'elecció de la música, el tempo, i fins i tot la fusió amb altres arts com la dansa i el teatre fan dels cinquanta-set minuts de cinema una experiència molt enriquidora. No obstant això, la intervenció d'Oriol Bohigas, que va treballar a l'Ajuntament de Barcelona a principi dels vuitanta i a principis dels noranta, és clau per entendre el paper fonamental de la Institució i de les decisions més a nivell polític que es duen a terme a la ciutat.

En el vídeo, veiem com l'arquitectura i el "bon disseny" poden generar un impacte d'identitat cultural, d'identitat com a ciutat i d'orgull ciutadà. Com aquests valors poden contribuir a una societat amb uns problemes, en paral·lel, d'un caràcter que avui no podríem imaginar ni en el continent "down under" ni a la capital comtal. Malgrat aquests problemes socials i econòmics

que patia el país mediterrani a principis dels vuitanta, - que per descomptat són abordats i amb escreix millorats com s'ha vist amb el temps-, se li dona el valor que es mereix a una herència cultural i arquitectònica de referent mundial molt significativa.

La conversa del Festival d'Arquitectura de Sydney va girar al voltant d'aquests valors que l'arquitectura ens ofereix, i al paper de les institucions i de qui està en els nivells més alts del poder per també facilitar una via positiva. El documental segueix rondant pel món, i pot ser que la conversa al Melbourne Design Week el març vinent, on el documental serà novament projectat, sigui totalment diferent.

Aquest any estem de sort a Austràlia, i les apostes per l'arquitectura catalana han estat considerables. A més de la importància del documental del Pavelló Mies, cal destacar, per concloure, la intervenció de Carme Pinós al projecte del MPavillion a Melbourne. Sense oblidar-nos d'un conjunt d'esdeveniments, xerrades i debats que continuen posant Barcelona com a referència constant per les decisions del futur d'aquest país, que des de la concepció europea, es veu tan jove sobretot a nivell cultural-arquitectònic.

Cristina Aranzubia, arquitecta. Corresponsal del COAC a Sydney, Austràlia

[1]

Tornar

[2]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <http://coac.arquitectes.cat/ca/mon/sydney-architecture-festival-pavello-mies>

Links:

[1] <http://coac.arquitectes.cat/ca/printpdf/printpdf/17516>

[2] <http://coac.arquitectes.cat/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29>